

mærksom paa, at det er aldeles ikke noget ukendt, at Stemmesedlers Gyldighed indankes til Afgørelse for en højere Instans. Mange ærede Medlemmer af dette høje Ting vil huske de meget bevægede Debatter, som efter Sigende fandt Sted i Udvalget, og de bevægede Debatter, der fandt Sted her i Salen i Anledning af Valgklagen i 1918, og hvis man der ser paa baade Flertallets og Mindretallets Betænkning, vil man se, at man fra begge Sider gennemgaaer Stemmesedlerne og fra begge Sider afgør, at den ene skulde tages for dette og den anden for dette. Nu er Forholdet dette, at i 1918 var Valgbestyrelsen kommet til et Resultat; Folketingets Flertal — med en meget lille Majoritet — kommet til et andet Resultat, og man kasserede derefter efter mit Skøn med Urette Valget; men det, at Stemmematerialet gennemgaaes af en højere Instans, er altsaa, som jeg viste, aldeles ikke noget ukendt.

Baade den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Rode har sagt: Grundlaget er usikkert, kan virkelig Folketinget træffe Afgørelse i denne Sag, tør virkelig Folketinget, saaledes som Sagen ligger, tage den Beslutning, at Byraadsvalget ikke burde være kasseret? Deroverfor skal jeg sige, at naar det i vor Paastand udtales, at Byraadsvalget i Nykøbing F. ikke burde have været kasseret, saa er det, som enhver vil forstaa, ud fra den Opfattelse, at paa det Grundlag, der foreligger for os, maa man sagligt udtale, at Byraadsvalget ikke burde være kasseret. Der foreligger Indenrigsministerens Erklæring, der foreligger andre officielle Dokumenter i Sagen. Det er altid „paa dette Grundlag“, man træffer Afgørelse, og selv om nu det ærede Medlem Hr. Rode og den højtærede Indenrigsminister fører andre Spørgsmaal, om hvilke der ikke har været Klage, ind i Debatten, kan efter min Overbevisning Folketinget meget vel udtale sig om denne Sag. Det kan udtale sig klart og tydeligt, saaledes som Indenrigsministeren har givet Udtryk for, idet han har sagt, at han ikke i Fremtiden vil finde sig i, at slige Stemmesedler tages for gyldige.

Derfor kan Folketinget trygt udtale, at Byraadsvalget ikke burde være kasseret, og jeg skal da atter anbefale at stemme for den af mig stillede Dagsorden og stemme mod den af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen fremsatte.

Indenrigsministeren (Hauge): For at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke skal være i Tvivl om min Stilling til

den af ham stillede Dagsorden, skal jeg erklære, at jeg kan ikke modtage den.

Kragh: Den højtærede Minister mente, at jeg dog til syvende og sidst maatte komme til Erkendelse af, at de af ham omtalte Valg i Slagelse og Frederiksværk, som var blevet kasseret, var forbilledlige for ham ved hans Behandling af denne Sag. Om jeg kan komme til den Erkendelse eller ej, derom kan jeg virkelig ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig, thi jeg har ikke haft Lejlighed til at gennemgaa Akterne angaaende disse Valg og de Klager, der har foreligget om dem, og derfor heller ikke haft nogen som helst Mulighed for at danne mig et Skøn over den større eller mindre Berettigelse af Kassationen af disse Valg. Og da jo intet Medlem af dette Ting har haft anden Mulighed for at sætte sig ind i denne Sag, end jeg har haft, nemlig slet ingen, synes det mig, at den Argumentation, som den højtærede Minister har opstillet paa Grundlag af de kasserede Valg, er i den givne Forbindelse værdiløs.

Det ærede Medlem Hr. Rode erkendte Rigtigheden af den Betragtning, som bl. a. ogsaa jeg har gjort mig til Talsmand for, angaaende de to omtalte Stemmesedler, og som gaar ud paa, at de burde have haft ensartet Behandling, begge Godkendelse eller begge Tilsidesættelse. Det har det ærede Medlem erkendt, og det forstaaer jeg i og for sig godt. Det er jo den Erkendelse, som har fundet saa klart et Udtryk som overhovedet muligt ved den Omtale af hele denne Sag, som det radikale Venstres Presse paa Lolland-Falster har givet den. Den radikale Presse har i denne Sag bestemt og afgjort forfægtet den Betragtning, som den ærede Ordfører for Forespørgerne og jeg her har gjort os til Talsmænd for, en Betragtning, som altsaa ogsaa er det ærede Medlem Hr. Rodes.

Saa kunde det ærede Medlem jo, naar han var færdig med at anstille denne Betragtning, have tilføjet: Men hele denne Sag forekommer mig ikke at være tilstrækkelig stor til, at jeg skulde røre ved den Klods, der staar under det ene af Ministeriets Ben, nemlig det, der er for kort; den forekommer mig ikke af tilstrækkelig politisk Vægt til, at jeg kan handle saaledes; derfor vil jeg for at undgaa de politiske Konsekvenser af min saglige Stilling give Tilslutning til den fuldkommen tandlerøse Udtalelse, som det socialdemokratiske Partis Ordfører har fremsat som Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Men en saadan Klarhed kunde man ikke